

La Mare de Déu xiqueta

$\text{♩}=78$

La Ma - re de Déu quan e - ra xi - que - ta a -

na - va a cos - tu - ra a a - pen - dre de lle - tra.

$\text{♩}=62$

A - nant - hi pas - sa - va per un ca - mi - nal, tot sem-brat de

$\text{♩}=78$ $\text{♩}=62$

ro - ses i de lli - ris blaus. Si les pa - pa -

llo - nes la'n ve - ien pas - sar, fent - li de co -

$\text{♩}=78$

ro - na vol ta - ven son cant. Tot ai - xò que us

con - to, tot ai - xò és a - mor. La Ma - re de

Déu quan e - ra xi - que - ta a - na - va a cos -

La Mare de Déu xiqueta

tu - ra a a - pen - dre de lle - tra. I amb els ulls plo -

ro - sos, un cop ha so - pat fa un pe - tó als seus

pa - res i a dor - mir se'n va. La vet - llen els

àn - gels, l'e - nyo - ren les flors, bri - llen les es -

tre - lles amb el sol re - pòs.

La Mare de Déu
quan era xiqueta
anava a costura
a aprendre de lletra.

Anant-hi passava
per un caminal,
tot sembrat de roses
i de lliris blaus.

Si les papallones
la'n veien passar,
fent-li de corona
voltaven son cant.

Tot això que us conto,
tot això és amor.

La Mare de Déu
quan era xiqueta
anava a costura
a aprendre de lletra.

I amb els ulls plorosos,
un cop ha sopat
fa un petó als seus pares
i a dormir se'n va.

La vetllen els àngels,
l'enyoren les flors,
brillen les estrelles
amb el sol repòs.